

Vlaams
Parlement

ingediend op **464** (2019-2020) – Nr. 2
6 november 2020 (2020-2021)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën,
Begroting en Justitie
uitgebracht door Maaïke De Vreese

over de conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Jo Brouns, Peter Van Rompuy, Katrien Schryvers, Vincent Van
Peteghem, Orry Van de Wauwer en Tinne Rombouts

**over de versterking van de lokale besturen
bij de bestuurlijke aanpak
van de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit**

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie:

Voorzitter: Steven Vandeput.

Vaste leden:

Arnout Coel, Maaike De Vreese, Philippe Muyters, Sarah Smeyers, Steven Vandeput;
Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch, Wim Verheyden;
Stijn De Roo, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Maurits Vande Reyde;
Stijn Bex, Björn Rzoska;
Ludwig Vandenhove.

Plaatsvervangers:

Andries Gryffroy, Liesbeth Homans, Lorin Parys, Wilfried Vandaele, Paul Van Miert;
Filip Brusselmans, Yves Buysse, Johan Deckmyn;
Jo Brouns, Koen Van den Heuvel;
Marino Keulen, Gwendolyn Rutten;
Imade Annouri, Celia Groothedde;
Bruno Tobback.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

Documenten in het dossier:

464 (2019-2020) – Nr. 1: Conceptnota voor nieuwe regelgeving

INHOUD

1. Toelichting door Jo Brouns.....	4
2. Debat	8
2.1. Tussenkoms van Maaïke De Vreese	8
2.2. Tussenkoms van Ludwig Vandenrove	9
2.3. Tussenkoms van Jeremie Vaneekhout	10
2.4. Tussenkoms van Willem-Frederik Schiltz	11
2.5. Tussenkoms van Anke Van dermeersch	13
2.6. Tweede tussenkoms van Maaïke De Vreese	14
2.7. Repliek van Jo Brouns	14
3. Conclusie	16
Gebruikte afkortingen	17

Op dinsdag 20 oktober 2020 besprak de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie de conceptnota voor nieuwe regelgeving van Jo Brouns, Peter Van Rompuy, Katrien Schryvers, Vincent Van Peteghem, Orry Van de Wauwer en Tinne Rombouts over de versterking van de lokale besturen bij de bestuurlijke aanpak van de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit (*Parl. St. VI. Parl. 2019-20, nr. 464/1*).

(Deze vergadering werd als videoconferentie georganiseerd.)

1. Toelichting door Jo Brouns

Jo Brouns licht de conceptnota toe. Hij wil de strijd van de lokale besturen tegen de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit versterken. Veiligheid is voor elk bestuursniveau een belangrijk onderwerp. Vanuit een internationaal perspectief is het met de Vlaamse steden gelukkig niet zo slecht gesteld. Onveiligheidsgevoelens hebben vaak meer te maken met kleinere vormen van overlast dan met de erge vormen van georganiseerde, ondermijnende en ontwrichtende criminaliteit. De lokale besturen worden hier helaas echter steeds meer mee geconfronteerd.

Op basis van die lokale praktijkervaringen zijn ideeën ontstaan om werk te maken van een decretaal kader. Dat is de basis van deze conceptnota.

Jo Brouns herinnert zich dat hij als burgemeester ooit is gecontacteerd door de burgemeester van het Nederlandse Weert, die hem wist te vertellen dat de vrouw die een café in Kinrooi wilde openen, banden had met de Outlaws. Vanwege die banden met de georganiseerde criminaliteit en de drugshandel moest hij er dan alles aan doen om die exploitatie tegen te houden. Hij heeft onderzocht hoe hij de exploitatievergunning vanuit een bestuurlijk oogpunt zou kunnen tegenhouden. De lokale besturen zoeken dan creatief, maar de mogelijkheden om de strijd met de grote jongens aan te gaan, zijn heel beperkt. Hij roept het toekomstige beleid op om alle ervaringen en goede praktijken op te nemen in de uitbouw van een toekomstig decretaal kader dat de strijd moet vergemakkelijken. De slagkracht van de lokale besturen moet worden vergroot.

De lokale besturen zijn sterk gebaat bij de goede werking van het Arrondissementeel Informatie- en Expertisecentrum (ARIEC). Die proefprojecten van de federale politie zijn enkele jaren geleden opgericht. Er zijn ARIEC's in Antwerpen, Limburg en Namen. Ze hebben heel wat expertise. In Limburg werkt het ARIEC in de provincie om de bestuurlijke aanpak van de georganiseerde misdaad door de lokale besturen te ondersteunen.

Een goed voorbeeld zijn de gecoördineerde flexacties. Het ARIEC brengt de lokale besturen samen met alle mogelijke partijen, zoals de Belgische arbeidsinspectie, de Dienst Vreemdelingenzaken, de afdeling Milieu-inspectie of de Inspectie Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed, om na te gaan of in verband met bepaalde dossiers knipperlichten afgaan. Zo is in 2018 opgetreden tegen Thaise massagesalons, waar er duidelijk aanwijzingen van mensenhandel waren, en handcarwashes, waar Afghanen en Indiërs economisch werden uitgebuit. Die zaken zijn voor de buitenwereld niet zo zichtbaar, maar er zijn op lokaal vlak harde vormen van criminaliteit. Het ontwrichtend karakter neemt onrustwekkende proporties aan. In Antwerpen is er de war on drugs. In Limburg wordt nabij de grens elke week een plantage ontdekt.

Jo Brouns vindt het een goede zaak dat de Vlaamse Regering en de minister van Justitie er in het Vlaams regeerakkoord en in de beleidsnota voor hebben gekozen met de bestuurlijke handhaving voor de lokale besturen aan de slag te gaan. Dat lijkt hem ook nodig, want er zijn in België ongeveer 1.350.000 bedrijven, waarvan 25 procent spookbedrijven zijn.

De laboratoria zijn een nieuw fenomeen. De synthetische drugs nemen gevaarlijke proporties aan en dreigen van Nederland naar Vlaanderen over te waaien. In de grensstreek neemt het aantal dumpingen van dat afval jaarlijks toe. Er zijn ook vertakkingen naar andere sectoren. Recent is uit een groot onderzoek bij landbouwbedrijven vastgesteld dat vooral landbouwbedrijven die het moeilijk hebben door criminele organisaties worden benaderd om het afval in hun mestkelders te dumpen.

In Nederland heeft de overheid zich met de integrale ondermijningsbeelden een goed beeld gevormd van hoe het in een bepaalde regio met de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit is gesteld. Die signalen zijn verontrustend, want de criminele milieus proberen hun geld in de legale bovenwereld wit te wassen. De meest kwetsbare mensen worden ook benaderd. In Nederland is een rapport verschenen over verstandelijk beperkte jongeren die werden ingeschakeld om hennep te knippen. Het is belangrijk om hier ook in Vlaanderen, zeker langs de grens met Nederland, een goed zicht op te krijgen.

Jo Brouns waarschuwt voor de reële dreiging van een waterbedeffect. In Nederland wordt een heel leger op de been gebracht. De komende jaren zal de Nederlandse overheid jaarlijks 150 miljoen euro in de bestuurlijke handhaving in de strijd tegen de georganiseerde misdaad investeren. De Nederlandse overheid heeft in 2016 immers vastgesteld dat jaarlijks 16 miljard euro wordt witgewassen. Die duizelingwekkende cijfers hebben ertoe geleid dat een heel leger in stelling wordt gebracht en criminelen kiezen altijd de weg van de minste weerstand. Vlaanderen moet waakzaam zijn.

De Vlaamse Regering heeft aangegeven dat Nederland op sommige vlakken een gidsland kan en mag zijn. Dit geldt zeker voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad. Nederland heeft heel wat structuren waar de Vlaamse overheid geen gebruik van kan maken, zoals de wet Bevordering Integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (wet Bibob). Als er aanwijzingen zijn dat iemand criminele activiteiten op het oog heeft, kan die wet tot een integriteitsbeoordeling van personen, bedrijven en organisaties leiden. De Nederlandse wet dateert uit 2003 en is aan herziening toe. De nieuwe versie zal in 2020 van kracht worden. Het is voor de lokale besturen belangrijk naar Nederland te kijken om op basis van politieverordeningen een kader voor de integriteitsbeoordeling te creëren. Dit wordt een toegangspoort waar iedereen moet passeren om op het grondgebied bepaalde activiteiten te kunnen ontplooien. Nederland maakt hier massief middelen voor vrij (een half miljard euro tegen 2024). Het is meer dan een wettelijk kader. Er is een structurele samenwerking tussen politie, justitie en lokale overheden.

Jo Brouns hoopt dat de Federale Regering de ARIEC's in stand zal houden en zal uitbreiden. Tegenover die ARIEC's is er in elke Nederlandse provincie een regionaal informatieknooppunt en is er ook een landelijk RIEC. De capaciteit is vijftienmaal groter. In Antwerpen werken zes mensen voor het ARIEC. Aan de overkant van de grens zijn dat zestig mensen. Het waterbedeffect is niet ver weg. Een structurele samenwerking tussen de structuren in Nederland en de structuren in Vlaanderen en België is dan ook belangrijk.

Het hogere doel is te vermijden dat organisaties die het niet goed menen, zich in de legale bovenwereld kunnen vertakken. Het zijn vaak de ogenschijnlijke vishandelaars, nagelstudio's of kappers op de hoek. Dat zijn klassieke voorbeelden van bedrijven met als enig doel crimineel geld wit te wassen. De strafrechtelijke aanpak en de bestuurlijke aanpak moeten complementair zijn om dergelijke zaken bloot te leggen. Het valt immers niet uit te leggen dat iemand die bij criminele activiteiten betrokken is, van een gemeente toch een vergunning krijgt om bijvoorbeeld een café te openen.

De bestuurlijke handhaving omvat het preventief gedeelte, maar ook repressie, door middel van het schorsen en intrekken van vergunningen. De screening gaat vrij ver. Het gaat om overheidsopdrachten, concessies, vastgoedtransacties, domiciliefraude, schijnhuwelijken en dergelijke. Natuurlijk betekent dit dat de lokale besturen een enorme verantwoordelijkheid hebben om al die fenomenen in beeld te brengen. Om de strijd te kunnen aangaan, is de uitwisseling van informatie tussen de verschillende structuren cruciaal.

Het doel is de lokale besturen alle mogelijke instrumenten en een wettelijk kader te bieden om de criminaliteit meer aan banden te kunnen leggen. Nu is het vechten tegen de bierkaai. Jo Brouns overloopt even wat de overheid momenteel kan doen.

In toepassing van de Gemeentewet gaan lokale besturen heel creatief aan de slag met administratieve sancties en politieverordeningen, maar ze botsen vaak tegen beperkingen op. De flexacties zijn vaak meer een bestuurlijke pesterij om bepaalde exploitaties te stoppen of langs andere kanalen niet te vergunnen. Hoewel het om economische uitbuiting gaat, is een handcarwash op basis van een fout in de milieuvergunning gedurende enkele weken stilgelegd. De lokale besturen zoeken juridische wegen om de misdrijven aan banden te leggen omdat er geen kader is om de integriteitsbeoordeling tijdens een eerste fase te sturen.

Wat de federale wetgeving betreft, moet dringend, naar Nederlands voorbeeld, de Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen in de steigers worden gezet. Het is belangrijk na te gaan wat Nederland België kan leren. Het federaal regeerakkoord spreekt over een structurele versterking die de lokale besturen meer armslag moet geven. In het strafwetboek staat een artikel dat casusoverleg toelaat. De lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme (LIVC R) gebruiken dat artikel om belangrijke informatie te delen. Dit gebeurt in een wettelijke context, onder leiding van de burgemeester.

Op het niveau van de Vlaamse overheid zijn er allerlei instrumenten en decretale kaders die de lokale besturen kunnen helpen. In eerste instantie zijn er de LIVC R's, die in heel wat steden en gemeenten aan het werk zijn. Jo Brouns vindt het positief dat minister Zuhal Demir het initiatief heeft genomen om de context uit te breiden en alle relevante Vlaamse spelers rond de tafel te brengen. Ze beschikken immers over waardevolle informatie in de strijd tegen radicalisering.

De burgemeesters, politiediensten en andere diensten voelen de behoefte om het ook over andere vormen van criminaliteit te hebben. Er is een kans om de LIVC R's ruimer in te zetten. Vlaanderen moet hiervoor met de federale overheid samenwerken. Het gaat om veel meer dan radicalisering. De scholen, bijvoorbeeld, zijn hiervoor zeer belangrijk. In Genk is tijdens de lockdown een jongen ontvoerd. De school was hiervan gedurende weken niet op de hoogte. De scholen, de CAW's en de justitiehuisen zijn belangrijke spelers die rond de tafel moeten zitten, want de kiemen van radicalisering kunnen tot vormen van georganiseerde misdaad leiden.

Een ander belangrijk element is dat de Vlaamse overheid in het decretaal kader maximaal rekening moet houden met de expertise van de lokale besturen. Doorheen de jaren heeft de VVSG expertise verzameld. In de praktijk helpen de ARIEC's de lokale besturen. Met de flexacties zijn al heel wat wanpraktijken blootgelegd.

Een belangrijke beslissing die al is genomen op Vlaams niveau, is de aanstelling van een verbindingsofficier van de geïntegreerde politie. Informatie-uitwisseling is immers cruciaal. Een gebrek aan informatie-uitwisseling tussen de veiligheidsdiensten lag aan de basis van de grootste veiligheids crises in België. De verbindingsofficier is de spil in de uitwisseling van informatie tussen lokale besturen en politie.

Er zijn een aantal concrete voorstellen om de lokale besturen daadwerkelijk te versterken. De LIVC R's kunnen vanuit de Vlaamse bevoegdheden optimaler worden ingezet en ruimer worden gebruikt, onder meer voor de vroegdetectie van jongeren die op het verkeerde pad geraken. De samenleving heeft er alle belang bij dergelijke processen zo vroeg mogelijk een halt toe te roepen. Het gaat vaak om meer dan radicalisering en de LIVC R moet de integrale veiligheid kunnen waarborgen. Het wettelijk kader biedt mogelijkheden om dit ruimer toe te passen.

Volgens Jo Brouns werkt minister Zuhair Demir aan een decretaal kader. De belangrijkste uitdaging is alle relevante Vlaamse spelers rond de tafel te brengen. Dit initiatief bevindt zich in een vergevorderd stadium. De rol van de lokale besturen en van de VVSG is cruciaal, want hun expertise moet worden benut. Veel spelers hebben echter wat koudwatervrees. Ze vragen zich af wat ze precies mogen vertellen. Zeker scholen en het jeugdwerk moeten goed worden begeleid. Het gaat om gevoelige informatie. Zeker als het om radicalisering gaat, moet begeleiding en comfort worden geboden. Ze moeten zich gerust voelen om in het belang van ieders veiligheid informatie te delen.

Wat de voorbereiding van het decretaal kader betreft, staat de bestuurlijke aanpak van de georganiseerde criminaliteit in de beleidsnota vermeld. Lokaal is veel expertise opgebouwd, onder meer met betrekking tot verschillende politieverordeningen en de samenwerking met de ARIEC's. Wat voorligt, betreft vooral de versterking van de LIVC R's, maar met betrekking tot een decretaal kader voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad moet nog een hele weg worden afgelegd. Jo Brouns vindt het belangrijk dat het Vlaams Parlement daar een rol in kan spelen.

In de conceptnota breekt Jo Brouns een lans voor de ARIEC's. De drie ARIEC's maken nu deel uit van een federaal proefproject dat door middel van samenwerkingsprotocollen zou moeten worden versterkt. Ze zouden, naar hun Nederlands evenbeeld, in elke provincie moeten worden ingezet. De Vlaamse Regering en de Federale Regering kunnen die protocollen samen installeren. De huidige LIVC R's strijden tegen radicalisering, maar moeten worden gestimuleerd om lokale besturen naar elkaar toe te laten groeien. Dat kan in de schoot van de politiezones, maar het kan ook door middel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband financieel worden gestimuleerd. Voor heel wat lokale besturen ligt dit ver van hun bed. Het is niet evident tegen de grote georganiseerde misdaad op te treden. Een ambtenaar belast met integrale veiligheid in elk lokaal bestuur is geen overbodige luxe.

België telt momenteel zeer veel databanken die kunnen worden geconsulteerd. Vaak komt het er echter op aan de juiste gegevens aan elkaar te koppelen. Uit een analyse blijkt dat 25 procent van de bedrijven in België spookbedrijven zijn. Heel wat spelers zijn met de huidige databanken perfect in staat om op basis van een aantal parameters met betrekking tot bepaalde bedrijven knipperlichten te laten afgaan. Tijdens een studiedag heeft Jo Brouns vernomen dat in bepaalde Antwerpse straten weinig bedrijven zijn gevestigd die geen knipperlicht laten afgaan. Dit kan worden bepaald op basis van een lijst met indicatoren die de stad Antwerpen en een private partner hebben verzameld. Als een bedrijf substantieel meer wagens dan personeelsleden heeft, als er vaak een wissel van bedrijfsleider is of als er veel faillissementen zijn, gaan er knipperlichten af die de longlist al snel tot een shortlist brengen. Die bedrijven vragen dan wat meer aandacht en hebben mogelijk vertakkingen naar de onderwereld.

Jo Brouns hoopt dat hij iedereen heeft kunnen overtuigen van het belang van de strijd tegen de georganiseerde en ondermijnende misdaad en van het belang van de lokale besturen in die strijd. In 2015 is in Nederland 16 miljard euro witgewassen. Dat bedrag ligt nu al hoger. Er zijn veel spookbedrijven in België. De Nederlandse overheid heeft hiervoor middelen vrijgemaakt, wat betekent dat het in Vlaanderen ook vijf voor twaalf is. Er moet een sterk decretaal kader komen om

de bestuurlijke handhaving vorm te geven. In de beleidsnota van de minister staan een aantal initiatieven vermeld. Aan de LIVC R's wordt hard gewerkt, maar in verband met de bestuurlijke handhaving moet het werk nog starten.

Jo Brouns vindt de betrokkenheid van het Vlaams Parlement cruciaal. Om voor de nodige input vanuit de praktijk te zorgen, stelt hij voor een hoorzitting te organiseren. Nu vormen de begroting en de beleidsbrief de prioriteit, maar nadien moet de commissie een moment hiervoor vinden. Dit is immers te belangrijk voor de veiligheid van de Vlamingen.

2. Debat

2.1. Tussenkoms van Maaïke De Vreese

Maaïke De Vreese bedankt Jo Brouns en de andere auteurs voor hun conceptnota. Ze moet niet worden overtuigd van het belang van de bestuurlijke handhaving door lokale besturen in de aanpak van criminaliteit. De Vlaamse Regering moet rekening houden met de ervaringen van de lokale besturen. Jo Brouns toont aan dat hij met kennis van zaken spreekt.

Zelf heeft zij als medewerkster van de Dienst Vreemdelingenzaken jarenlang bijstand verleend aan verschillende lokale besturen in Vlaanderen. Het ging dan om bestuurlijke handhaving, maar ook om gerechtelijke dossiers van mensen zonder verblijfsvergunning. Mensenhandel, illegale tewerkstelling en de wanpraktijken in massagesalons, carwashes en sommige Chinese restaurants zijn haar niet onbekend.

Ze is dan ook bereid om in het Vlaams Parlement een lans te breken voor de bestuurlijke handhaving. Noch de Vlaamse Regering, noch het Vlaams Parlement trekken in twijfel dat de lokale besturen op dat vlak moeten worden geholpen. Volgens Maaïke De Vreese werkt minister Demir hier al hard aan.

Een belangrijk gegeven is dat dit veel actoren raakt. Een goede afstemming is primordiaal voor het decretaal initiatief dat eraan komt. Het is Maaïke De Vreese duidelijk dat die afstemming de minister en de Vlaamse Regering toekomt.

Het staat iedereen evenwel vrij een conceptnota in te dienen. Soms gebeurt dit gewoon om het belang van een thema te benadrukken. In sommige gevallen gaat het om een nieuw initiatief, zoals het initiatief van Katrien Schryvers in verband met het erfrecht. In dit geval gaat het om de ervaringen van een burgemeester. Uit het commissiewerk blijkt dat dit Jo Brouns sterk aanbelangt en dat hij eigenlijk op dezelfde lijn zit als de minister. De coalitiepartners zitten allemaal op een lijn en willen hier werk van maken. Het lijkt Maaïke De Vreese dan ook beter de werkzaamheden van de Vlaamse Regering met betrekking tot de LIVC R's af te wachten. Zodra het Vlaams Parlement kennis van die teksten heeft genomen, kan gericht aan de eventuele pijnpunten worden gewerkt. Dat is beter dan het afstemmingswerk in de commissie te dupliceren.

Op basis van een studie die destijds nog door professor Brice De Ruyver in gang is gezet, heeft de federale overheid ook een initiatief genomen. Het is de bedoeling het wettelijk kader voor de bestuurlijke handhaving te versterken. In dat verband wordt bijkomende informatie verzameld. Maaïke De Vreese wil die informatie in de plannen van de Vlaamse overheid opnemen. De federale diensten kunnen zeker nog interessante informatie leveren.

Maaïke De Vreese stelt voor het initiatief met betrekking tot de LIVC R's af te wachten en dan met het Vlaams Parlement zeer gericht te werken. Het is duidelijk

dat iedereen prioriteit aan de bestuurlijke handhaving wil geven. De lokale besturen moeten alle tools in handen krijgen om hier stevig aan voort te werken.

2.2. Tussenkoms van Ludwig Vandenhove

Ludwig Vandenhove feliciteert Jo Brouns met de goede conceptnota. Hij kan enkel toejuichen dat een dergelijk initiatief uit het Vlaams Parlement komt. Hij hoopt met betrekking tot de conceptnota te kunnen samenwerken en iets te kunnen laten groeien.

Ludwig Vandenhove is immers een grote voorstander van de bestuurlijke handhaving. Tussen 2000 en 2010 heeft Ludwig Vandenhove in de Kamer van volksvertegenwoordigers heel wat initiatieven ter zake genomen. Hij wil de initiatieven ondersteunen, maar hij heeft ook enkele vragen en bedenkingen.

Als lid van de bestendige deputatie van Limburg heeft Ludwig Vandenhove zich met de installatie van het ARIEC beziggehouden. De vergelijking met Nederland is al gemaakt. In Antwerpen en Limburg is de financiering met middelen uit allerlei potjes tot stand gekomen. Hij ondersteunt het pleidooi om de ARIEC's verder uit te bouwen, maar daar zijn natuurlijk veel middelen voor nodig. Hij vraagt zich af of de Vlaamse overheid over de nodige middelen beschikt om in verschillende provincies een ARIEC te starten. Aangezien voor de start van de eerste twee ARIEC's overal geld is bijeengeschraapt, vraagt hij zich af waar de Vlaamse overheid deze middelen zal halen.

Ludwig Vandenhove staat ook achter het pleidooi voor een gegevensbank voor de bestuurlijke handhaving en een sanctieregister, maar privacy is voor hem heilig. Dat element moet zeker een rol spelen. De Vlaamse overheid mag niet te veel gegevensbanken creëren en afstemming met de federale overheid is nodig, zowel in verband met privacy als in verband met de verzameling van bepaalde gegevens. Er wordt te snel naar gegevensbanken verwezen, zonder te beseffen dat de privacy een rol speelt en zonder erop te letten dat er uiteindelijk zo veel gegevensbanken zullen zijn dat niemand nog zal weten wat waar wordt bijgehouden.

Ludwig Vandenhove gaat ervan uit dat Maaike De Vreese met hem van mening zal verschillen, wat op zich geen probleem is. De conceptnota gaat uit van een samenwerking met de federale overheid. Het gaat om het samenwerkingsfederalisme waar Ludwig Vandenhove een groot voorstander van is. Hij vraagt zich af in welke mate alle meerderheidspartijen, en met name de N-VA, achter die verregaande samenwerking met de federale overheid staan. Het gaat immers niet enkel om Vlaamse decreten.

Ludwig Vandenhove is een voorstander van de bestuurlijke handhaving, maar hij vindt dat de Vlaamse overheid met zichzelf moet beginnen. Toevallig heeft hij diezelfde ochtend het antwoord op zijn schriftelijke vraag aan de minister van Dierenwelzijn gekregen. Ten gevolge van de coronacrisis hebben heel wat dierenoppasbedrijven geld gekregen. Ze konden niet meer verder functioneren. Volgens de minister van Dierenwelzijn voldeden niet al die bedrijven aan de voorwaarden op het vlak van het dierenwelzijn. Blijkbaar werden dierenoppasbedrijven die vanuit het beleidsdomein Dierenwelzijn niet worden erkend, toch vanuit het beleidsdomein Economie financieel ondersteund. Dit is slechts een voorbeeld. Als het om handhaving en een verticale aanpak gaat, moet de Vlaamse overheid eerst de hand in eigen boezem steken, want er loopt nog het een en het ander mis.

Tussen 2000 en 2010 was Ludwig Vandenhove in de Kamer van volksvertegenwoordigers een van de initiatiefnemers in verband met de gemeentelijke administratieve sanctie. Dit was eigenlijk het begin van de bestuurlijke handhaving. De

Federale Regering had het initiatief genomen, maar de wet was zo slecht dat ze nadien door het Federaal Parlement moest worden hersteld.

Als bestuurlijke handhaving wordt gecreëerd, moet voor de burger ook rechtszekerheid worden gecreëerd. De overheid mag de burger geen rad voor de ogen draaien. Toen de GAS-boetes opkwamen, waren de burgemeesters zeer enthousiast, want ze zouden nu zelf kunnen optreden. Toen de GAS-boetes op het terrein moesten worden toegepast, hebben slechts weinig gemeenten dat gedaan. De invoering dateert van 2005, een jaar voor de gemeenteraadsverkiezingen. Veel burgemeesters vonden het niet opportuun boetes op te leggen en zelf met de vinger te worden gewezen. Ludwig Vandenhove is voor meer bestuurlijke handhaving, maar de burger moet ook rechtszekerheid en gelijkheid krijgen. Het kan niet dat op een plaats goed en op een andere plaats niet goed wordt opgetreden. De Vlaamse overheid mag geen te hoge verwachtingen creëren. Soms schreeuwen lokale besturen langs de zijlijn over hoe goed het is dat ze meer mogen, maar als puntje bij paaltje komen, gebruiken ze die mogelijkheden niet.

Ludwig Vandenhove heeft geen probleem met hoorzittingen. Die kunnen parallel lopen met het decretale werk. Hij steunt de grote lijnen van de conceptnota ook. Hij wijst erop dat sp.a tot medewerking bereid is.

2.3. Tussenkoms van Jeremie Vaneeckhout

Jeremie Vaneeckhout uit eerst en vooral zijn appreciatie voor de geleverde aanzet. Dit is een belangrijke conceptnota om in het Vlaams Parlement een debat op gang te brengen met betrekking tot thema's die in het Vlaams regeerakkoord staan vermeld. Het lijkt hem een goed idee hierover hoorzittingen te organiseren. Dat kan het debat enkel verrijken. De samenhang tussen de domeinen is immers belangrijk.

Jeremie Vaneeckhout wil er zich voor hoeden dit werkstuk in deze commissie op te sluiten. Hij maakt de vergelijking met de andere werkzaamheden van het Vlaams Parlement. Er is een sterke samenhang met het werk dat de Commissie voor de bestrijding van gewelddadige radicalisering levert. Wat de rol van de LIVC R's betreft, is er een evaluatie geweest en zijn conclusies getrokken. Het lijkt hem interessant die informatie samen te brengen en niet apart te behandelen.

Er is ook een sterke link met de federale overheid. Het Vlaams Parlement mag niet te veel praten over wat de federale overheid zou moeten doen. Hij gaat ervan uit dat niemand in dit verband tegen samenwerkingsfederalisme wil pleiten. Dat zou meteen betekenen dat de constitutionele crisis belangrijker is dan de aanpak van de problemen ten gronde. Hij hoopt dat alle fracties, in de huidige institutionele context van het land, een antwoord kunnen formuleren, zonder zich te laten afremmen door de vraag welke bevoegdheden op welk beleidsniveau zitten. Het Vlaams Parlement moet vooral kijken naar wat de Vlaamse overheid kan doen en moet een duidelijk signaal geven over wat van de federale overheid wordt verwacht.

Het is belangrijk dat deze problematiek wordt aangepakt en de bestuurlijke handhaving kan daar zeker een belangrijke rol in spelen. In een rechtstaat is de opvolging en aanpak van dergelijke criminaliteit een hoofdopdracht van justitie en politie. De bestuurlijke handhaving kan een cruciale aanvulling vormen, maar kan de bestaande rol van politie en justitie niet vervangen of beperken.

Jeremie Vaneeckhout sluit zich aan bij de bezorgdheden in verband met privacy en de databanken. Voldoende uitwisseling moet mogelijk zijn, maar er moet ook voldoende overzicht zijn. Het is belangrijk in de praktijk een aantal grendels in te bouwen. Er moet democratische controle van de werkzaamheden van een aantal

organen zijn. Hij baseert zich niet op concrete casuïstiek, maar het moet mogelijk zijn lokaal een debat te voeren. In de praktijk is het voor een gemeenteraadslid moeilijk inzage in de werkzaamheden van de LIVC R te krijgen. De gemeenteraad is de plaats waar het functioneren van de burgemeester wordt gecontroleerd. In een rechtstaat moeten voldoende checks and balances worden ingebouwd, zodat geen machtsbastions met hun onwenselijke effecten ontstaan.

Jeremie Vaneekhout vindt het zeer positief dat in de conceptnota zeer duidelijk wordt verwezen naar een benadering van de hele keten. In de slotconclusies focust de conceptnota dan wel op een gedeelte van de keten. Het is niet mogelijk alles op elke plaats integraal te behandelen, maar het lijkt hem toch belangrijk om in de andere facetten van het Vlaams beleid de focus op dit thema te plaatsen. Hij denkt dan aan het welzijnswerk en het jeugdwerk. Iedereen moet zijn rol kunnen spelen in een duidelijk kader dat aangeeft wat wel en wat niet kan. Het jeugdwerk heeft een specifieke functie die iedereen voor ogen moet houden.

Jeremie Vaneekhout is bezorgd om de financiering. Er komt een grote taaklast op de gemeenten af. Hij is er niet van overtuigd dat fusies alles zullen oplossen. Indien nodig, zal hij deze oproep herhalen zodra decretaal initiatieven zijn genomen. De Vlaamse overheid moet voldoende verantwoordelijkheid nemen. Iedereen praat over de prioriteiten, maar als de burgemeester al die taken en opdrachten moet uitvoeren, dan moet daar een financiering tegenover staan. Om de ARIEC's gebiedsdekkend en structureel uit te rollen, kan dezelfde vraag worden gesteld.

Jeremie Vaneekhout is ervan overtuigd dat elke gemeente en iedere regio eigen karakteristieken heeft. De aanpak van de problematiek is anders in Antwerpen, aan de grens met Nederland en aan de grens met Frankrijk. Hij roept op om maatwerk decretaal mogelijk te maken en om voldoende bewegingsvrijheid te geven. Dit moet gebeuren in een duidelijk, transparant en democratisch kader dat oog voor privacy heeft. De mensen op het terrein moeten voldoende flexibiliteit krijgen om de werkzaamheden zo geïntegreerd mogelijk uit te voeren. Dat geldt voor de hele keten, want mensen moeten hun weg in de samenleving opnieuw vinden. De mogelijkheid moet bestaan om maatwerk te organiseren. Het streven naar een sluitende bestuurlijke handhaving mag niet alle kansen op herintegratie ontnemen. Databases moeten zorgvuldig worden benaderd, zodat de toekomst van mensen niet uit het oog wordt verloren.

2.4. Tussenkoms van Willem-Frederik Schiltz

Willem-Frederik Schiltz dankt Jo Brouns voor zijn fraai werk en de vorige sprekers voor hun verstandige commentaren. Een aantal van de door hem voorbereide punten zijn al aan bod gekomen. Hij heeft niet de indruk dat de standpunten sterk verschillend zijn.

De burgemeesters zijn vragende partij om hier verder mee aan de slag te gaan. Het integriteitsonderzoek is al aan bod gekomen. De doorsijpeling naar de witte economie is een element dat ook aan bod komt in het rapport van professor Brice De Ruyver uit 2016, dat deze conceptnota duidelijk heeft geïnspireerd. De Nederlandse overheid heeft meer ervaring met integriteitsbeoordelingen. Daar kan de Vlaamse overheid wat inspiratie opdoen.

Om dit werk voort te zetten, moet de Vlaamse overheid goed weten wat ze van de federale overheid verwacht. De vraag is wat nodig is om ervoor te zorgen dat het Vlaams kader bij de federale wetgeving aansluit. Willem-Frederik Schiltz haalt dit niet aan om een communautaire discussie te openen, maar om erop te wijzen dat een bestuurlijke handhaving enkel werkt als ze naadloos op de andere justitiële apparaten aansluit. Het is niet de bedoeling nog een laag te creëren die voor blokkeringen kan zorgen. Informatievergaring en -doorstroming is dan ook van cruciaal

belang. Als verschillende zaken soepel op elkaar worden afgestemd, zal de bestuurlijke handhaving een voordeel hebben op het vaak iets loggere klassieke justitiële apparaat.

Uiteraard houdt die soepelheid het gevaar van willekeur en een gebrek aan juridische controle in. Tal van checks and balances moeten voorkomen dat de lokale besturen sheriffs uit het Wilde Westen worden. Willem-Frederik Schiltz verdenkt de burgemeesters daar zeker niet van, want hij weet dat zij de GAS-boetes fantastisch vonden tot ze beseften dat ze dan ook verantwoordelijk waren voor de rechtvaardige handhaving en de klachten van boze burgers die geen broodje meer mochten eten op de trappen van de kerk of geen sneeuwballen meer mochten gooien. Dat zijn kinderziektes. Zo lang het niet uit de hand loopt en het gerecht dit kan corrigeren, kunnen de lokale besturen verantwoordelijkheidszin ontwikkelen en op zoek gaan naar een rechtvaardige handhaving van de orde. Dit brengt de politiek dichterbij de burger.

Wat de structurele samenwerking betreft, vindt Willem-Frederik Schiltz het nuttig te kijken naar de lessen die uit de LIVC R's kunnen worden geleerd. Er is grote vooruitgang en dit is bij uitstek een inspiratiebron. Het zal tijd vergen om de cultuur in verband met de bestuurlijke handhaving te laten groeien. Het is niet evident dat meteen uit te rollen. De omgang met de cultuurverschillen moet voldoende ruimte voor handhaving bieden. De burgemeesters moeten voldoende vrijheid krijgen, maar moeten zich kunnen inschakelen in de integrale federale, Vlaamse en lokale veiligheidsaanpak. Als de conceptnota nog verder wordt geconcretiseerd en als de verwachte ontwerpen van decreet worden besproken, moeten deze bezorgdheden verder worden uitgespit.

Het moet natuurlijk mogelijk zijn tot handhaving over te gaan. Als een gemeente enkel een wijkagent telt, is er van handhaving niet veel sprake. De personeelsbehoefte moet worden onderzocht. Als liberaal wil hij natuurlijk dat het overheidsbeslag zo beperkt mogelijk blijft en zo efficiënt mogelijk wordt ingezet. Volgens hem kunnen bepaalde middelen worden verschoven. Soms wordt top-down een hoop geld besteed zonder het probleem op te lossen. Door lokaler en specifieker te werken, kunnen de handhavingsmiddelen efficiënter en met meer resultaten dan in een log, centralistisch apparaat worden ingezet.

Willem-Frederik Schiltz doet een oproep om de rechtsstaat zeker niet uit te kleden. Het is niet de bedoeling de macht van de eerste en de derde macht te eroderen en alles naar de uitvoerende macht te exporteren. Als lid van de eerste macht zal hij erop toezien dat de scheiding tussen de justitiële macht en de uitvoerende macht wordt bewaakt. Er moeten voldoende checks and balances worden geïnstalleerd om willekeur te vermijden.

Een vlotte informatiedoorstroming botst al eens op het belang van privacy. De Vlamingen zijn daar zeer gehecht aan. De privacy mag enkel worden ingeperkt als het echt moet. Er moet dan ook een kader komen voor alle elementen van de bestuurlijke handhaving die daarvoor in aanmerking komen. Voorbeelden zijn de omgang met kwetsbare jongeren of met jeugdwerkers. Misschien moet er een draaiboek komen. Misschien moet het beroepsgeheim worden uitgebreid. Er zijn mogelijkheden, maar hier moet heel nauwkeurig aan worden gewerkt. Het heeft geen zin dat de mensen op het terrein als ogen en oren fungeren indien ze niets kunnen zeggen zonder de privacy te schenden van de mensen waarmee ze werken.

Een ander punt dat al eerder is aangestipt, is de rol van de nutsbedrijven die over veel informatie beschikken om knipperlichten te laten afgaan. Ze weten of er betalingsachterstanden zijn. Als ergens zeer veel elektriciteit wordt afgenomen, staat daar misschien een hennepplantage of een clandestien laboratorium. Zij hebben enkel een meldingsplicht ten aanzien van de sociale-inspectiediensten. Zij kunnen

worden ingeschakeld in de vroege detectie van mogelijke problemen. Dit hangt samen met de integriteitsbeoordeling, want het gaat om het gebruik van openbare infrastructuur.

Alle commissieleden zijn ervan overtuigd dat meer bestuurlijke handhaving een belangrijke stap voorwaarts kan zijn. De vraag is dan of alle lokale besturen die sense of urgency hebben en beseffen dat criminele organisaties al ver in de bovenwereld zijn doorgedrongen. Misschien moet hierover eens met de VVSG worden gesproken. Nu heeft 25 procent van de gemeenten een intern protocol en een afsprakenkader. Dat is niet zo veel. Het is misschien niet overal nodig, maar hij wil toch eens nagaan hoe groot het bewustzijn in de steden en gemeenten is.

Tot slot denkt Willem-Frederik Schiltz aan een evaluatie- of controlekader. De bestuurlijke handhaving zal altijd delicaat zijn, maar de mate waarin het kader succesvol kan zijn, vergt een regelmatige evaluatie of controle. Daaruit moet blijken of de pogingen succesvol zijn, maar ook of er geen misbruiken of scheeftrekkingen zijn ontstaan.

Het een en het ander moet natuurlijk worden afgetoetst aan het werk van de Vlaamse Regering. Willem-Frederik Schiltz pleit ervoor het Vlaams Parlement tijdig bij de totstandkoming van dit fundamentele kader te betrekken. Hij heeft er alle vertrouwen in dat de minister rekening zal houden met de input van het Vlaams Parlement. Hij heeft wel begrepen dat het regeringswerk niet alle ambities en verzuchtingen van Jo Brouns zal aanpakken. Open Vld zal in elk geval enthousiast meewerken aan het kader voor de bestuurlijke handhaving.

2.5. Tussenkoms van Anke Van dermeersch

Het Vlaams Belang vindt het belangrijk dat geen geld wordt witgewassen en dat de georganiseerde criminaliteit de economie niet kan ondermijnen. Volgens *Anke Van dermeersch* is hiervoor eerst en vooral een strafrechtelijke aanpak, maar ook een alert bestuur nodig. Ze weet hoe nodig de bestuurlijke aanpak in Antwerpen is. Aangezien deze conceptnota is ingediend door CD&V, een meerderheidspartij, verwacht ze dat de decretales kaders nog zullen komen. Ze zal daar dan gedetailleerd op ingaan.

België is nog steeds een federale staat en de Vlaamse overheid moet haar bevoegdheden maximaal gebruiken. Het creëren van een kader voor de samenwerking tussen de Vlaamse instanties, de Vlaamse inspectiediensten en de lokale overheden is veel werk. Als dat kan worden geoptimaliseerd, zou dat een grote stap vooruit betekenen.

Een punt in de nota waar Anke Van dermeersch het niet eens mee is, is dat Nederland als voorbeeld wordt genomen. Op het vlak van financiën neemt ze Nederland vaak zelf als voorbeeld, maar op dit vlak zou ze dat niet doen. Nederland is een gecentraliseerde, unitaire staat. De werkwijze is daar heel anders dan wat Vlaanderen nodig heeft.

In de conceptnota wordt veel belang gehecht aan de burgemeester als spilfiguur. Aangezien CD&V meer dan honderd burgemeesters heeft, verbaast dat Anke Van dermeersch niet. Als financiële middelen worden ingezet, kan dat niet worden doorgetrokken. Herstappe, bijvoorbeeld, telt geen honderd inwoners. De Vlaamse overheid moet ervoor zorgen dat die middelen goed kunnen worden ingezet. Als het Vlaams Parlement het decretaal kader op punt stelt, kan hier nog verder over worden gepraat.

Anke Van dermeersch verwacht veel van het voorontwerp van decreet, dat al sinds juni 2020 bestaat. Het voorontwerp van decreet bevindt zich momenteel bij de

Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens. Dat is belangrijk, want het gaat om de samenvoeging van databanken, wat de privacy in het gedrang brengt. Op bepaalde vlakken is de privacy natuurlijk ondergeschikt aan het algemeen belang. Ze is dan ook benieuwd naar wat de Raad van State zal zeggen over een voorontwerp van decreet dat een kader bevat om de socio-preventieve diensten informatie met de veiligheidsdiensten te laten delen. Zodra het decreetale kader in het Vlaams Parlement voorligt, zal ze hier nog vragen over stellen.

Diensten als de CLB's, de scholen, de CAW's en de Justitiehuisen hebben veel gevoelige informatie. Als het om georganiseerde zware criminaliteit gaat, spreken zij op gevaar van eigen leven. Ze hebben geen spreekverplichting, maar een spreekrecht. Er moet worden voorzien in bescherming. Hoe dit moet gebeuren, moet naar aanleiding van de bespreking van het ontwerp van decreet nog aan bod komen.

Wat de LIVC R's betreft, is de verdeling van de financiële middelen belangrijk.

Anke Van dermeersch vindt dat Ludwig Vandenhove een goede opmerking over de GAS-boetes heeft gemaakt. Die boetes kennen een hele geschiedenis. In Antwerpen zijn ze te pas en te onpas ingezet. In Mechelen ging het om het gooien van sneeuwballen en het eten op de trappen van de kerk. De vraag is in hoeverre de nieuwe mogelijkheden zullen worden gebruikt. De burgemeester zal daar als spilfiguur een belangrijke rol in spelen. Hij moet om de zes jaar wel verantwoording aan zijn kiezers afleggen. De kiezers zien vaak niet graag dat op een bepaalde wijze wordt opgetreden. In Antwerpen is er een omvolking aan de gang, waardoor een speciale demografische basis groeit. Anke Vander Meersch heeft hier haar bedenkingen bij.

De georganiseerde misdaad moet ernstig worden aangepakt. Niet enkel de integrale aanpak door politie, justitie en veiligheidsdiensten, maar ook de bestuurlijke aanpak is belangrijk. Aangezien CD&V aan toekomstige decreten zal meewerken, gaat Anke Vander Meersch ervan uit dat deze conceptnota in de plannen zal worden opgenomen.

Het Vlaams Belang staat over het algemeen achter het concept in de conceptnota. Als het Vlaams Parlement hoorzittingen organiseert, zal het Vlaams Belang daar constructief aan meewerken. De georganiseerde criminaliteit brengt misdaadgeld in de reguliere economie en ondermijnt zo die economie. Dat is een groot probleem voor de samenleving. Jo Brouns kan op de kritische steun van het Vlaams Belang rekenen.

2.6. Tweede tussenkomst van Maaïke De Vreese

Maaïke De Vreese antwoordt aan Ludwig Vandenhove dat zij het absurd zou vinden dat de verschillende beleidsniveaus niet zouden overleggen over de aanpak van de georganiseerde criminaliteit. Met betrekking tot de bevoegdheden, die hiervoor van belang zijn, is er nog een groot overwicht van de federale politie en justitiediensten. Haar partij zou dat liever anders zien, maar de Vlaamse justitie speelt zich af in een relatie met het federale beleid. De ARIEC's zijn daar een voorbeeld van, want de federale gerechtelijke politie en het parket zijn daarin vertegenwoordigd. Dat zijn federale bevoegdheden die nog niet naar Vlaanderen zijn overgeheveld. De spreker sluit zich aan bij Jeremie Vaneeckhout, die zich terecht wil focussen op de bevoegdheden die Vlaanderen al heeft. Daar kan al veel mee worden gedaan. Ze veronderstelt dat de Vlaamse Regering en minister Demir dat ook zullen doen.

2.7. Repliek van Jo Brouns

Jo Brouns bedankt alle sprekers voor de constructieve beoordeling en inbreng met betrekking tot de conceptnota. Het is, over alle partijgrenzen heen, een

gezamenlijk doel om te vermijden dat de georganiseerde criminaliteit de Vlaamse samenleving kan ondermijnen.

Alle ervaringen die op het terrein zijn opgedaan, kunnen zeer waardevol zijn. Vaak ligt de uitbuiting van mensen aan de basis van deze criminaliteit.

De gegevensbanken en het sanctieregister zijn nieuwe elementen in de concept-nota. De Vlaamse overheid kan hier rekening mee houden. De lokale besturen moeten uiteraard altijd de privacy respecteren. Ze moeten weten welke vergunningen niet zijn verleend of zijn geschorst. Hij herhaalt dat het sanctieregister een belangrijk element van het nieuw decretaal kader voor de bestuurlijke handhaving is. Momenteel zijn er veel gegevensbanken die veel gegevens bevatten. Het is vaak de kunst die gegevensbanken op de juiste manier met elkaar te kruisen en zo belangrijke informatie te vergaren. In Antwerpen gebeurt dit al actief. Op basis van verschillende parameters krijgt de stedelijke overheid met betrekking tot bepaalde bedrijven knipperlichten te zien.

Het gaat overigens ook om de uitwisseling van goede praktijken. Heel wat lokale besturen zijn creatief aan de slag gegaan met politieverordeningen. De handcar-washes zijn in heel Vlaanderen bekend, maar in Tienen is een politieverordening opgesteld die een voorafgaande toetsing mogelijk maakt. Er zijn tal van voorbeelden die moeten worden gedeeld. Zo kunnen de lokale besturen elkaar versterken.

De strijd kan enkel worden gewonnen door meer met de federale overheid en met de lokale overheden samen te werken. De Vlaamse overheid moet, samen met de federale overheid, nagaan wat de rol van de ARIEC's zal zijn.

Nederland heeft een heel andere staatsstructuur, maar heeft wel de juiste structuren in het leven geroepen om de strijd met de georganiseerde misdaad aan te gaan. In België blijkt dit in Antwerpen en Limburg veel succes te hebben. De capaciteit is nog te klein. Jo Brouns vraagt zich af hoe het in zijn werk gaat in de andere Belgische provincies, waar geen ARIEC actief is. Er moet een structurele samenwerking tussen alle beleidsstructuren komen.

Als het de bedoeling is hier verder aan te werken, zijn hoorzittingen geen slecht idee. De vertegenwoordigers van de ARIEC's, van de RIEC's in Nederland en de directeur Veiligheid van de stad Antwerpen hebben veel ervaring opgedaan. Professor Dirk Van Daele van het Leuvens Instituut voor Criminologie (LINC) werkt hier al jaren aan. Het Vlaams Parlement kan de Vlaamse Regering heel wat expertise aanbieden voor de verdere uitwerking van het kader.

Jo Brouns is het ermee eens dat preventie onder de maximale benutting van de Vlaamse bevoegdheden valt. Het moet eigenlijk het doel zijn elke vorm van criminaliteit te voorkomen.

In de ketenaanpak van de veiligheid vormen de lokale besturen de spilfiguren. Zij zijn nauw betrokken bij het sociaal weefsel in de gemeente. De Vlaamse overheid kan die schakel versterken. De rol van de lokale besturen in de keten is cruciaal.

Wat de bescherming van de privacy betreft, kan Vlaanderen nog iets van Nederland leren. Voor de integriteitsbeoordeling is er de wet Bibob, een wettelijk kader dat al meer dan zeventien jaar bestaat. De Nederlanders letten op de privacy, maar iedereen moet er zich van bewust zijn dat het geen zin heeft ongewapend ten strijde te trekken. Er moet respect voor de privacy zijn, maar zonder de nodige tools is de strijd bij voorbaat verloren.

Wat het bewustzijn of het besef van lokale besturen betreft, valt nog een hele weg af te leggen. Het is cruciaal dat de lokale besturen een aantal voelsprietten

ontwikkelen. In Nederland zijn er de integrale ondermijningsbeelden, waarmee de overheid in kaart brengt hoe het met die vorm van criminaliteit is gesteld. Jo Brouns wil een nulmeting. Het is voor de verdere uitwerking van het beleid belangrijk een goed zicht op de situatie in Vlaanderen te krijgen. Hij weet wat vanuit Nederland op Vlaanderen afkomt. Vlaanderen moet een goed ondermijningsbeeld hebben. Zo kunnen de lokale besturen bewust worden gemaakt van hun lokale verantwoordelijkheid. Het gaat altijd om centen, maar uit de hoeveelheid geld dat wordt witgewassen, blijkt dat hier eigenlijk alleen maar winst te boeken valt. Zodra een integraal ondermijningsbeeld is opgesteld, weet iedereen hoe vertakt de verschillende vormen van criminaliteit zijn.

Jo Brouns reikt iedereen de hand om in verband met dit thema samen te werken. Hij hoopt het parlementaire werk in nauwe samenwerking met de Vlaamse Regering te kunnen voortzetten. Om dat parlementair werk voort te zetten, wil hij een aantal experts op het terrein horen.

3. Conclusie

De *voorzitter* sluit de bespreking af. Zodra de minister een decretaal initiatief neemt, zal dit thema weer worden opgepikt.

Steven VANDEPUT,
voorzitter

Maike DE VREESE,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

ARIEC	Arrondissementeel Informatie- en Expertisecentrum
Bibob	wet Bevordering Integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Nederland)
CAW	centrum algemeen welzijnswerk
CLB	centrum voor leerlingenbegeleiding
GAS	gemeentelijke administratieve sanctie
LIVC R	lokale integrale veiligheidscel inzake radicalisme, extremisme en terrorisme
RIEC	Regionaal Informatie- en Expertise Centrum
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten